

РЕШЕНИЕ

№ 6335

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4241** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Н К., като пълномощник на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №19 от 15.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10^{-ти} с-в по адм. наказателно дело №15436/2011г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, без да излага конкретни касационни доводи. Моли съда да отмени решението на първостепенния съд от 15.03.2012г., както и да отмени потвърденото с него Наказателно постановление (НП) №Р-10-855/19.07.2011г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, или евентуално да определи по-нисък размер на наложената санкция.

Ответникът – КОМИСИЯ за ФИНАНСОВ НАДЗОР (КФН), Управление „Застрахователен надзор”, ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. К. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Павлов от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

С НП №Р-10-855/19.07.2011г. на ответника по касационната жалба е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 (хиляда) лева, за извършено нарушение на чл.317а, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ), установено въз основа на Справка постъпила по електронен път с вх. №10-10-5419/15.11.2010г. и отразено в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №Р-06-92/27.01.2011г.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №Р-10-855/19.07.2011г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е правилно ангажирана, тъй като в нарушение на чл.294, ал.1 КЗ дружеството е представило в КФН справка – информация за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” със закъснение повече от 60 дни.

Този извод на първостепенния съд не се споделя от настоящия касационен състав:

Съгласно чл.294, ал.1, във вр. с ал.4 КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите в Република Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Комисията за финансов надзор ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Санкционната разпоредба на чл.317а, ал.3, във вр. с ал.1 и ал.2 КЗ предвижда, че когато информацията за сключването на застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от това по ал. 1 – след 45^{-тия} ден или по ал. 2 – след 60^{-тия} ден, ако договорът е сключен в периода от 15.12. до 15.02., се налагат наказанията по чл.319 КЗ – имуществена санкция от 1 000 до 20 000 лева - за юридическо лице. При повторност е предвидено наказание в размер от 2 000 до 40 000 лева.

Настоящият решаващ състав приема, че в спорното НП липсва изчерпателно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено и на доказателствата, които го установяват. Видно от съобразителната част на НП, административнонаказващият орган е приел, че застрахователното дружество е представило в КФН информация за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по реда на чл.294, ал.4, във вр. с ал.1 КЗ в периода след 60^{-тия} ден от датата на неговото сключване, с което е нарушило чл.317а, ал.3 КЗ. Така дадено описанието на вмененото на дружеството нарушение в посочената норма не е достатъчно ясно и не може да изпълнява функцията на нарушена норма по смисъла на чл.57, ал.1, т.б ЗАНН. В своята диспозиция тя не съдържа правило за поведение, нарушението на което да обоснове законосъобразно налагане на административно наказание. Посочването на санкционната разпоредба на чл.317а, ал.3 КЗ не е достатъчно, за да

обоснове законосъобразно ангажиране на отговорността на дружеството. Задължението за предоставяне на информация в КФН в процесната хипотеза произтича от нормата на чл.294, ал.4 КЗ, а сроковете за изпълнение на това задължение са регламентирани в ал.1 на същата разпоредба. Член 294 не е посочен като нарушен от касатора, както в съставения Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), така и в издаденото въз основа на него НП. Освен това, административнонаказващият орган е следвало да обвърже препращащата разпоредба на ал.3 на чл. 317а КЗ с някоя от хипотезите, визирани в ал.1 или респективно в ал.2 на същата норма, което не е сторено.

По изложените доводи съставът на касационния съд приема, че при издаването на АУАН и НП са нарушени изискванията на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, които гарантират както правото на защита на нарушителя, така и съдебния контрол за законосъобразност на санкционния акт. Нарушаване на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение.

На следващо място съдът приема, че в оспорвания санкционен акт неправилно е посочена дата на извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. В АУАН и НП следва еднозначно да е определена датата на извършване на нарушението (чл.43, т.3, предл. първо и чл. 57, ал.1, т.5, предл. второ ЗАНН). Видно от процесните АУАН и НП като такава е посочена 15.11.2010г. от което следва, че административно-наказващият орган е приел като дата на извършване на нарушението тази, на която в КФН е подадена информацията за сключения застрахователен договор, което е неправилно. За дата на извършване на нарушението е следвало да се приеме тази, на която е изтекъл срокът за представянето на информацията в КФН. Вярно е, че процесното нарушение се осъществяват чрез бездействие. Макар и да има продължителен характер, поради своето естество, нарушението чрез бездействие има начален и краен момент. Затова денят, в който е изтекъл предвиденият в КЗ срок за представяне на информацията е денят, който е следвало да бъде посочен в АУАН и НП като дата на извършване на нарушението. Неспазването на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59 - чл.63 ЗАНН следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в НП административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено.

Като не е отчел гореизложените обстоятелства, съставът на първостепенния съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №19 от 15.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10^{-ти} с-в по адм. наказателно дело №15436/2011г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №Р-10-855/19.07.2011г., издадено от заместник председателя на КОМИСИЯТА за ФИНАНСОВ НАДЗОР, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.